

شیوة بلاغی

شیوة بلاغی در برابر شیوة عادی مطرح می‌شود:

شیوة عادی: اجزای جمله مرتب باشند و هر نقش در جایگاه خودش باشد.

شیوة بلاغی: اگر کلمه‌ای از جای خود جابه‌جا شود، جمله به شیوة بلاغی بیان شده‌است.

در جمله سه نقش جایگاه مشخص دارند:

(۱) نهاد: نهاد باید اول جمله قرار بگیرد. اگر اول نیاید شیوة بیان بلاغی است.

(۲) فعل: جای فعل آخر جمله است. اگر آخر نیاید بلاغی است.

(۳) مضاف‌الیه: جای مضاف‌الیه بعد از مضاف خودش است. اگر از جای خود جابه‌جا شود بلاغی است.

برخی از فعل‌ها بیش از یک معنی و کاربرد دارند:

ساختن

(۲) گرداندن (مفعول و مسندی)

(۱) خلق کردن، آفریدن

فارسی ۳

(۳) کنار آمدن و سازش کردن (۴) فراهم کردن، جمع کردن:

(۵) آغاز کردن و قصد کردن کاری (۶) ساز زدن

(۷) کشتن

گرفتن

(۲) شروع کردن و انجام دادن کاری

(۱) دریافت کردن و ستاندن

(۴) فرض کردن، به حساب آوردن

(۳) تصرف کردن

(۶) مؤاخذه کردن

(۵) اثر کردن

(۸) سد کردن و مسدود کردن

(۷) آتش در چیزی گرفتن

گذشتن

(۲) مردن

(۱) عبور کردن

(۴) دل کندن، صرف نظر کردن،

(۳) تمام شدن، به پایان رسیدن

چشم پوشیدن